

4. Rules of Procedure and Evidence of the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (Rule 96: Evidence in Cases of Sexual Assault). – United Nations, 1994.

5. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 25 листопада 2024 року у справі № 337/3528/19

6. Луцик В. В., Гавгун С. Р. Сучасні моделі процесуального інтерв'ю // Кримінальне право та кримінологія. – 2020. – № 1. – DOI: 10.36695/2219-5521.1.2020.63.

Трубка Олександр Миколайович,
*курсант 2 курсу бакалаврату, «Право»
Національна академія внутрішніх справ*
Науковий керівник:
*Скриник Мирослава Віталіївна,
доцент кафедри мовної підготовки
Національної академії внутрішніх справ,
доктор філософії у галузі права*

RESTORATION OF THE DIGNITY OF CRIME VICTIMS IN UKRAINE AND SPAIN

The restoration of dignity of crime victims has become a fundamental principle of modern criminal justice systems, reflecting a shift from a punitive model toward a human-centered approach. Victim dignity encompasses not only formal legal recognition but also psychological integrity, social reintegration, and the ability to actively participate in justice processes. International legal instruments emphasize that victims must be treated with fairness, respect, and compassion, particularly in the Declaration adopted by the United Nations and further elaborated in the Victims' Rights Directive (2012/29/EU) [1; 2].

A crucial aspect of dignity restoration is access to justice and effective remedies. This includes the right to be heard, to receive information about proceedings, and to obtain compensation for harm suffered. The European legal framework highlights that justice must not only be accessible but also sensitive to victims' needs. Reports by the Council of Europe and the European Union Agency for Fundamental Rights demonstrate that victim satisfaction with justice systems depends significantly on procedural fairness and respectful treatment rather than solely on case outcomes [3; 4].

In Ukraine, the legal basis for protecting victims' dignity is defined by the Criminal Procedure Code of Ukraine, which guarantees a range of procedural rights. However, despite formal compliance with international standards, practical implementation remains inconsistent. Victims frequently encounter delays, lack of information, and insufficient access to psychological and legal assistance. According to international assessments, these gaps undermine trust in the justice system and negatively affect the perception of fairness [3; 5].

An important direction of reform in Ukraine is the development of restorative justice practices. Unlike traditional punitive approaches, restorative justice focuses on repairing harm, fostering dialogue between victim and offender, and rebuilding social relationships. The United Nations Office on Drugs and Crime and the Council of Europe emphasize that such practices can significantly contribute to emotional recovery and the restoration of dignity, especially when victims are given a voice and an opportunity to express their needs [5; 6].

Spain provides a more advanced model of victim protection, largely due to the adoption of the Statute of the Victim of Crime (Spain). This legislation establishes a comprehensive system that integrates legal, psychological, and social support mechanisms. Victims are provided with individualized assessments, protection from secondary victimization, and access to specialized services. Studies conducted by the European Commission and the European Institute for Gender Equality confirm that such integrated approaches significantly enhance victims' sense of security and dignity [7; 8].

Furthermore, Spain actively implements a multidisciplinary approach, involving cooperation between law enforcement, social services, and psychological support institutions. This ensures that victims are not treated merely as sources of evidence but as individuals with complex needs. The effectiveness of this model lies in its ability to combine legal protection with social care, thereby minimizing the risk of retraumatization and promoting long-term recovery [7; 8].

In conclusion, both Ukraine and Spain recognize the importance of restoring victims' dignity; however, their levels of implementation differ significantly. Spain demonstrates a well-developed and coordinated system, while Ukraine is still undergoing a transformation process. Strengthening institutional capacity, ensuring effective access to justice, and expanding restorative justice mechanisms are essential steps for Ukraine to achieve a higher level of victim protection and align with European standards [3; 7].

References:

1. Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power : United Nations Declaration of 29.11.1985. URL: https://www.un.org/ruleoflaw/files/Justice_for_Victims_of_Crime_and_Abuse_of_Power.pdf (дата звернення: 11.05.2026).
2. Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32012L0029> (дата звернення: 11.05.2026).
3. Justice for Victim. Council of Europe. URL: <https://www.coe.int/en/web/victims> (дата звернення: 11.05.2026).
4. Victims of Crime in the EU. European Union Agency for Fundamental Rights. URL: <https://fra.europa.eu/en/publication/2019/victims-crime-eu> (дата звернення: 11.05.2026).

5. Handbook on Restorative Justice Programmes. United Nations Office on Drugs and Crime. URL: https://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Restorative_Justice_Handbook.pdf (дата звернення: 11.05.2026).

6. Restorative Justice Guidelines. Council of Europe. URL: <https://rm.coe.int/restorative-justice-guidelines/1680a5d4b6> (дата звернення: 11.05.2026).

7. Victims' Rights Policy. European Commission. URL: https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/criminal-justice/victims-rights_en (дата звернення: 11.05.2026).

8. Gender-Based Violence. European Institute for Gender Equality. URL: <https://eige.europa.eu/gender-based-violence> (дата звернення: 11.05.2026).

Хаустова Тетяна Андріївна
*Курсант 3 курсу бакалаврату, «Право»
навчально-науковий експертно-криміналістичний інститут
Національної академії внутрішніх справ*
Науковий керівник:
*Гузенко Євгеній Володимирович
доцент кафедри тактичної підготовки
навчально-науковий інститут поліцейської діяльності
Національної академії внутрішніх справ
кандидат психологічних наук, доцент*

ТАКТИКА ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО ПОРЯДКУ ТА БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ МАСОВИХ ЗАХОДІВ

Актуальність теми зумовлена зростанням кількості масових заходів в Україні та підвищенням ризиків виникнення правопорушень, паніки чи надзвичайних ситуацій під час їх проведення. В умовах воєнного стану та загроз національній безпеці особливого значення набуває ефективна тактика дій Національної поліції щодо забезпечення публічного порядку та безпеки громадян. Практична значущість дослідження полягає у необхідності вдосконалення організаційних і тактичних заходів поліції для своєчасного реагування на можливі загрози під час масових зібрань. Крім того, тема є важливою для підвищення рівня взаємодії поліції з іншими службами та громадськістю з метою мінімізації ризиків і забезпечення стабільності правопорядку.

Для виконання прав і обов'язків, покладених на поліцію щодо охорони публічного порядку, особовий склад органів поліції повинен добре знати законодавство України, нормативні акти МВС та мати високу професійну майстерність. Основні обов'язки поліцейських закріплені у статті 18 Закону України «Про Національну поліцію» [4]. Зокрема, поліцейські зобов'язані забезпечувати публічну безпеку і порядок, запобігати та припиняти